Rok 1912.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 15. października 1912.

Nr. 101.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 14. września 1912, L. VIII. a. 674/4, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 25. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1912 o regulacyi rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy Państwa, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 27. sierpnia 1912, L. 17.596.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 25. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1912 o regulacyi rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy Państwa.

§ 1.

Regulacya rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy Państwa wraz z regulacyą Raty od jazu w Sielcu do ujścia jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl § 5. ustawy z dnia 25. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 2/1912 przez Wydział krajowy przy współudziale administracyi Państwa.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć mają projekty Wydziału krajowego z roku 1910 i 1909, które preliminują koszta budowy na 1,840.000 K z uwzględnieniem zmian zaproponowanych przez komisyę reambulacyjną w protokole z 28. września 1910, a zatwierdzonych reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. sierpnia 1911, L. 10.074. Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia dalszych zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. Systematyczną regulacyę Bugu od ujścia Raty do granicy państwa na długości 28·76 km,

2. Systematyczną regulacyę Raty od jazu w Sielcu do ujścia na długości 6·452 km,

3. Utrzymanie powyższych robót regulacyjnych w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat trzynaście i trwać ma od wiosny 1912 do jesieni 1924. W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na Bugu i Racie.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 25. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1912.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3. ustawy z dnia 25. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1912 datki kraju i państwa mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 40% datek funduszu krajowego w kwocie 736.000 K w 13 równych ratach rocznych po 56.615 K 38 h od roku 1912 do roku 1924,

b) 40% datek państwowej dotacyi budowli wodnych w kwocie 736.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w 13 równych ratach rocznych po 56.615 K 38 h od roku 1912 do roku 1924,

c) 20% datek państwowego funduszu melioracyjnego w maksymalnej kwocie 368 000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w 13 równych ratach rocznych po 28.307 K 69 h od roku 1912 do roku 1924.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§ 6.

Prowadzenie budowy oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy Kierownika budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny itp., dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w Kierownictwie budowy głos doradczy. Pomocników technicznych i rachunkowych tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje Kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały miesięczny dodatek budowlany, a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;

b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K;

c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;

d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy odliczyć dodatek według 30. części powyższej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej poza polem roboczem otrzymuje Kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety. Za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży wedle wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 50 h za 1 km, przy komisyach zaś poza miejscem zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży Kierownika budowy, płaca tego w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymanie delegata, pobory dozorców i sił pomocniczych jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa robót publicznych.

§ 7.

Kierownik budowy do którego należy rozkład robót, ich Kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi odpowiedzialny jest wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Wydziałym krajowym, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownik budowy przeprowadza zdjęcia terenu i rzeki, opracowuje szczegółowe projekty regulacyjne, sporządza warunki budowy i dostawy, przeprowadza rozprawy ofertowe, przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawiera z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownik budowy podnosi asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdza i podpisuje wszystkie dokumenty na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzi sam, lub za pośrednictwem podwładnych organów, dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy do których dołącza wykaz postępu robót na podstawie

dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno Kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu mają być przedłożone Ministerstwu robót publicznych do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie Kierownika budowy orzeczenie po myśli § 86. krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały itp. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak przekopów, szkarp, brzegów, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych itp., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu Kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania winien Kierownik budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym lub sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38 przez władzę polityczną, a jeżeli interesowani tem się nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu we fizyczne posiadanie wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze Kierownik budowy protokół odbioru w którym należy odwołać się do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przeosiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, robota zaś za wynagrodzeniem dziennem, tylko w takich wypadkach gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez Kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi bądź też w drodze akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może Kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi Kierownik budowy dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza,

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu wody należy ustawić tymczasowy wodoskaz,

3. liczba robotników, według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur,

4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót,

5. odbiór materyałów budowlanych,

6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą,

7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,

8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika przez niego podniesionych zarzutów.

§ 13.

Administracyi Państwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień delegatom Administracyi Państwa.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma żądać Kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy,

b) z kierownika budowy.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający. W komisyi weźmie ewentualnie udział urzędnik techniczny delegowany przez Ministerstwo robót publicznych, a w tym celu należy zawiadomić wcześnie Ministerstwo robót publicznych o miejscu i czasie zebrania się komisyi.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu robót publicznych, które się porozumie z Ministerstwem rolnictwa a dopiero wtedy, kiedy ze strony tych Ministerstw nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

§ 15.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorazowego okresu budowy wypracowaniem dorocznego sprawozdania z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy, obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedłoży Wydział krajowy za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa Ministerstwu robót publicznych.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników na wypadek choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. p. p. Nr. 33 osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu, datki asekuracyjne do tej Kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania opłat, przepisanych ustawą.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku. udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na rozpatrzenie rachunków szczegółowych.

Odpis zamknięcia rachunkowego przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które się porozumie z Ministerstwem robót publicznych.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 102.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie, z dnia 13. września 1912, L. VIII. a. 675/3, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 25. listopada 1911 Dz. u. kr. Nr. 4. ex 1912 o regulacyi rzeki Jasiołki z dopływami ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 27. sierpnia 1912, L. 17.597.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 23. listopada 1911 Dz. u. kr. Nr. 4. ex 1912 o regulacyi rzeki Jasiołki z dopływami.

§ 1.

Regulacya rzeki Jasiołki od gminy Lipowicy do mostu na gościńcu państwowym w Jaśle w powiatach Krośnieńskim i Jasielskim jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl § 5. ustawy z dnia 25. listopada 1911 Dz u. kr. Nr. 4. ex 1912 przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909. który preliminuje koszta budowy na 3,100.000 K z uwzględnieniem zmian zaproponowanych przez komisyę reambulacyjną w protokole z dnia 28. września 1910.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia dalszych zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. systematyczną regulacyę Jasiołki od gminy Lipowicy do mostu na gościńcu państwowym w Jaśle na długości 43·112 km.;

2. regulacyę dopływów Jasiołki;

a) potoku Chlebianka	. . . . .	0·624 km.
b) potoku Bóbrka	. . . . . .	0·400 km.
c) potoku Jasionka	. . . . . .	0·420 km.
łącznej długości	. . . . .	1·444 km.

3. korekcyę ujść ścieków i młynówek na długości 3·3 km.;

4. obwałowanie Jasiołki w Jaśle na długości 1·45 km.;

5. utrzymanie powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat piętnaście i trwać ma od roku 1912 do roku 1926.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na rzece Jasiołce i dopływach.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 25. listopada 1911 Dz. u. kr. Nr. 4. ex 1912.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3. ustawy z dnia 25. listopada 1911 Dz. u. kr. Nr. 4. ex 1912 datki kraju i państwa mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 40% datek funduszu krajowego w kwocie 1,240.000 K w 15. równych ratach rocznych po 82.666²/₃ K od roku 1912 do roku 1926.

b) 40% datek państwowej dotacyi budowli wodnych w kwocie 1,240.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w 15 równych ratach rocznych po 82,666²/₃ K od roku 1912 do roku 1926;

c) 20% datek państwowego funduszu melioracyjnego w maksymalnej kwocie 620.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w 15 równych ratach rocznych po 41.333¹/₃ K od roku 1912 do roku 1926.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§ 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy dwom zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości może Wydział krajowy powołać według własnego uznania osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w Kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymują Kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie . . . 180 K
b) inżynier adjunkt w kwocie . . . . . 210 K
c) inżynier II. klasy w kwocie . . . . 240 K
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie . 300 K

O ile czas za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca należy obliczyć dodatek według trzydziestej części powyższej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej poza polem roboczem otrzymują kierownicy budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety. Za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży wedle wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy przy podróży drogowej 50 h za 1 km. przy komisyach zaś poza miejscem zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierowników budowy, płaca tychże w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymanie delegata, pobory dozorców i sił pomocniczych jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa robót publicznych.

§ 7.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi odpowiedzialni są w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym przedkładając peryodyczne sprawozdania o postępie robót a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu i rzeki, wypracowywują szczegółowe projekty regulacyjne, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i p dpisują wszystkie dokumenty na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczane materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdanie z postępu budowy do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winne Kierownictwa budowy przedłożyć odpowiednie wnioski z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu mają być przedłożone do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów a mianowicie które obce grunta, materyały itp. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów, lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak przekopów, szkarp, brzegów, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych itp. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu Kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju upraw i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni Kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym, albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego. W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania, po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38. przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spiszą Kierownicy budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, roboty zaś za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez Kierowników budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów mogą Kierownicy budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącić należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzą Kierownicy budowy dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczane następujące daty:

1. stan powietrza,
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz,
3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur,
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz spisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót,
5. odbiór materyałów budowlanych,
6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą.
7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,
8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 13.

Administracyi Państwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień delegatom Administracyi Państwa. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdoczesnego okresu budowy ma zażądać Kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez c. k. Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierowników budowy.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający.

W komisyi weźmie ewentualnie udział urzędnik techniczny delegowany przez Ministerstwo robót publicznych, a w tym celu należy zawiadomić wcześnie Ministerstwo robót publicznych o miejscu i czasie zebrania się komisyi.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny. Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu robót publicznych, które się porozumie z Ministerstwem rolnictwa, a dopiero wtedy kiedy ze strony tych Ministerstw nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych zatrzymanych przedsiębiorcom.

§ 15.

Kierownicy budowy zajmią się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem dorocznego sprawozdania z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedłoży Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu robót publicznych.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników na wypadek choroby utworzoną będzie w myśl § 54. tej ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. p. p. Nr. 33 osobna kasa dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez c. k. Namiestnictwo. Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu, datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczenia opłat przepisanych ustawą.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego Oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku udziela c. k. Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na rozpatrzenie rachunków szczegółowych.

Odpis zamknięcia rachunkowego przedłoży c. k. Namiestnictwo do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu rolnictwa, które się porozumie z Ministerstwem robót publicznych.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.